

BIULETYN INFORMACYJNY

Komisji Krajowej NSZZ "Solidarność"

ISSN 1234 - 9771

148

W numerze:

- 👉 Opinia nt. Projektu ustawy o emeryturach pomostowych i rekompensatach
- 👉 Materiały z posiedzeń Prezydium KK i KK
- 👉 Polski Program Partnerstwa Lokalnego

DZIAŁ INFORMACJI

KK NSZZ

Solidarność

Gdańsk, grudzień 2004 r.

Spis treści

Z OBRAD PREZYDIUM KK.....	3
POSIEDZENIE Z DN. 13.12.2004 R.	3
POSIEDZENIE Z DN. 20.12.2004 R.	5
Z OBRAD KOMISJI KRAJOWEJ.....	10
POSIEDZENIE Z DN. 15.12.2004 R.	10
DZIAŁ DS. WALKI Z BEZROBOCIEM.....	23
ZESPÓŁ PROBLEMOWY DS. POLITYKI GOSPODARCZEJ I RYNKU PRACY TK DS. SG	23
NACZELNA RADA ZATRUDNIENIA	25
KOMITET MONITORUJĄCY NARODOWY PLAN ROZWOJU	27
POLSKI PROGRAM PARTNERSTWA LOKALNEGO.....	29
SZKOLENIA ZWIĄZKOWE	29
ZASADY I WARUNKI ROZWOJU ORGANIZACJI	29
LIDER.....	30
DZIAŁ DS. OCHRONY ŚRODOWISKA PRACY I EKOLOGII	31
MIĘDZYRESORTOWA KOMISJA DS. NDS-ÓW I NDN-ÓW	31

Numer zamknięto 12.01.2005 r.

Z OBRAD PREZYDIUM KK

POSIEDZENIE Z DN. 13.12.2004 R.

Decyzja Prezydium KK nr 304/04

ws. opinii o poselskim projekcie zmiany ustawy Kodeks pracy

Prezydium Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność” nie wnosi uwag do poselskiego projektu ustawy o zmianie ustawy – Kodeks pracy oraz o zmianie innych ustaw. Zmiany proponowane przez grupę posłów Unii Pracy idą w akceptowanym przez nasz Związek kierunku zaostreżenia sankcji za naruszanie przepisów prawa pracy.

Przedkładamy jednocześnie propozycję zmiany art. 218 § 1 Kodeksu karnego poprzez wykreślenie wyrazu „złośliwe”. W przypadku doniesienia o przestępstwie dotyczącego nieterminowej wypłaty wynagrodzeń, prokuratorzy nie doszukują się w przestępstwie znamion złośliwości pracodawcy w łamaniu prawa.

Decyzja Prezydium KK nr 305/04

ws. refinansowania akcji protestacyjnych

Prezydium Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność” w oparciu o § 8 pkt. 2c regulaminu Krajowego Funduszu Strajkowego i w związku z uchwałą KK nr 12/04, występuje do Rady Krajowego Funduszu Strajkowego o refundację 100% kosztów transportu poniesionych na akcje protestacyjne w celu obrony miejsc pracy przez:

- a. Sekretariat Łączności (akcja przeprowadzona 28.09.2004 r.)
- b. Sekretariat Transportowców (akcja przeprowadzona 2.12.2004 r.)

Decyzja Prezydium KK nr 306/04

ws. opinii o projekcie rozporządzenia MPS w sprawie nadzoru i kontroli w pomocy społecznej

Prezydium Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność” wnosi następujące uwagi do projektu rozporządzenia Ministra Polityki Społecznej w sprawie nadzoru i kontroli w pomocy społecznej:

1. § 6 ust. 3 – dopisać „W razie potrzeby kontrola doraźna może przyjąć formę kontroli kompleksowej lub problemowej”,
2. § 11 – dopisać ust. 3 o treści „Czynności kontrolne nie mogą naruszać przepisów o ochronie informacji niejawnych”,
3. § 17 ust. 1 – wyrazy „zespół inspektorów sporządza projekt zaleceń pokontrolnych” zastąpić wyrazami „zespół inspektorów w terminie do 14 dni przekazuje zalecenia pokontrolne”,
4. § 19 ust. 2 pkt 1 – wyrazy „pięcioletni staż pracy w zawodzie lub” zastąpić wyrazami „trzyletni staż pracy w jednostkach organizacyjnych pomocy społecznej lub”,
5. § 20 ust 2 – nadać brzmienie: „Pracownicy, o których mowa w § 19 ust. 3, którzy w dniu wejścia w życie niniejszego rozporządzenia przez okres co najmniej 3 lat wykonywali zadania z zakresu pomocy społecznej zachowują uprawnienia do wykonywania tych czynności,

6. § 20 – dodać ust. 3 w brzmieniu: „Do stażu pracy, o którym mowa w § 19 ust. 1 pkt 2 oraz ust. 2 pkt 1 zalicza się okres wykonywania z upoważnienia wojewody czynności nadzoru i kontroli w jednostkach organizacyjnych pomocy społecznej”.

Pozytywną opinię warunkujemy uwzględnieniem powyższych uwag.

Stanowisko Prezydium KK nr 307/04

dla uczczenia ofiar stanu wojennego

NSZZ „Solidarność” oddaje hołd wszystkim ofiarom stanu wojennego wprowadzonego 23 lata temu przez generała W. Jaruzelskiego z upoważnienia komunistycznych władz PRL.

Autorzy stanu wojennego wprowadzonego 13 grudnia 1981 roku, którzy do dziś nie zostali osądzeni, ponoszą pełną odpowiedzialność za wszystkie zbrodnie i krzywdy wyrządzone wielu polskim rodzinom.

Wyrażamy jednocześnie wdzięczność wszystkim środowiskom i instytucjom podejmującym trud upamiętnienia tych tragicznych wydarzeń.

Decyzja Prezydium KK nr 308/04

ws. przedstawicieli NSZZ „Solidarność” do prac w Komitecie Sterującym dla priorytetu Rozwój zasobów ludzkich poprzez m.in. promowanie wykształcenia i szkoleń, wzmacnianie w samorządzie i jego instytucjach potencjału z zakresu administracji lub służby publicznej wraz z wspierającymi procesami demokratycznymi

Prezydium Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność” zgłasza kandydatury:

1. Stefana Kubowicza - na członka
2. Krystyny Przyborowskiej – na członka
3. Haliny Kurpińskiej – na zastępcę członka
4. Elżbiety Ignasiak – na zastępcę członka

jako przedstawicieli NSZZ „Solidarność” do uczestnictwa w pracach Komitetu Sterującego dla priorytetu Rozwój zasobów ludzkich poprzez m.in. promowanie wykształcenia i szkoleń, wzmacnianie w samorządzie i jego instytucjach potencjału z zakresu administracji lub służby publicznej wraz z wspierającymi procesami demokratycznymi.

Komunikat

Autorzy stanu wojennego, którzy do dziś nie zostali osądzeni, ponoszą pełną odpowiedzialność za wszystkie zbrodnie i krzywdy wyrządzone wielu polskim rodzinom - stwierdziło Prezydium Komisji Krajowej NSZZ "Solidarność" w specjalnym stanowisku przyjętym podczas posiedzenia 13 grudnia br. w Gdańsku. NSZZ "Solidarność" składa hołd wszystkim ofiarom stanu wojennego. Związek wyraża wdzięczność środowiskom i instytucjom podejmującym trud upamiętnienia tych tragicznych wydarzeń.

W trakcie obrad prezydium KK pozytywnie zaopiniowało poselski projekt ustawy o *zmianie ustawy - Kodeks pracy oraz o zmianie innych ustaw* przypominając, że zmiany proponowane przez grupę posłów Unii Pracy idą w akceptowanym przez nasz związek kierunku zaostrenia sankcji za naruszanie przepisów prawa pracy.

Uwagi szczegółowe zgłoszono do projektu rozporządzenia Ministra Polityki Społecznej *ws. nadzoru i kontroli w pomocy społecznej*.

Prezydium KK przyjęło także informacje Jacka Smagowicza z prac zespołu ds. polityki gospodarczej i rynku pracy Komisji Trójstronnej, Naczelnej Rady Zatrudnienia oraz Komitetu Monitorującego Narodowy Plan Rozwoju. Prezydium zaakceptowało stanowiska wspomnianego zespołu KT w sprawach: /1/ przyspieszenia inwestycji dla Zespołu Elektrowni Pątnów - Adamów - Konin S.A. w ramach umowy prywatyzacyjnej; /2/ przełożenia prac nad ustawą o zatrudnieniu pracowników tymczasowych na luty 2005 roku; /3/ przyspieszenia realizacji strategii przekształceń strukturalnych przemysłowego potencjału obronnego w roku 2005.

Prezydium poparło też wnioski przedstawiciela związku w Naczelnej Radzie Zatrudnienia w sprawie rozszerzenia katalogu wypłat pracowniczych z Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych oraz niezwłocznego oddłużenia Funduszu Pracy.

Wobec braku środków na poszczególne zadania w ramach programów operacyjnych Narodowego Planu Rozwoju / Podstawy Wsparcia Wspólnoty prezydium zaakceptowało zgłoszony także wniosek, aby przesunąć środki finansowe z promocji Sektorowych Programów Operacyjnych i Pomocy Technicznej na bezpośrednie wsparcie przedsiębiorstw, które o tę pomoc się ubiegają.

Uzgodniono projekt porządku obrad Komisji Krajowej NSZZ "Solidarność" zaplanowanych na 14-15 grudnia br. w Gdańsku.

- *Dariusz Wasielewski rzecznik prasowy KK*

POSIEDZENIE Z DN. 20.12.2004 R.

Decyzja Prezydium KK nr 309/04

ws. opinii o poselskim projekcie ustawy o zmianie ustawy o minimalnym wynagrodzeniu za pracę

Prezydium Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność” zgłasza następujące uwagi do poselskiego projektu ustawy o zmianie ustawy o minimalnym wynagrodzeniu za pracę:

- 1) Art. 4a ust.1 – wyprowadzenie ustawowych gwarancji poprawy relacji wysokości minimalnego wynagrodzenia za pracę w stosunku do wysokości przeciętnego wynagrodzenia uważamy za słuszną;
- 2) Art. 4a ust. 2 – negatywnie oceniamy pozostawienie dotychczasowego zapisu w Art. 5. Może spowodować on, że relacja minimalnego wynagrodzenia w stosunku do przeciętnego wynagrodzenia zacznie się od roku 2008 ponownie obniżać w skutek możliwości podnoszenia minimalnego wynagrodzenia tylko o prognozowany na dany rok wskaźnik cen. Jedynie waloryzacja wskaźnikiem wzrostu gospodarczego wynagrodzeń pozwoli zachować uzyskaną relację;
- 3) Art. 4a ust. 1 pkt. 2 i 3 – należy wykreślić wyraz „wskaźnika”;
- 4) Art.6 ust.1-3 – negatywnie oceniamy zróżnicowanie wysokości minimalnego wynagrodzenia za pracę w zależności od stażu pracy. Jest to, naszym zdaniem, rozwiązanie niezgodne z konstytucją i zostało skierowane przez NSZZ „Solidarność” do Trybunału Konstytucyjnego.

Decyzja Prezydium KK nr 310/04

ws. opinii o poselskim projekcie ustawy o zmianie ustawy kodeks karny, kodeks pracy, kodeks postępowania karnego, kodeks postępowania w sprawach o wykroczenia (...)

Prezydium Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność” nie wnosi uwag do poselskiego projektu ustawy o zmianie ustawy kodeks karny, kodeks pracy, kodeks postępowania karnego, kodeks postępowania w sprawach o wykroczenia oraz zmianie niektórych innych ustaw.

Przedłożone przez projektodawców propozycje dotyczące rozwiązań prawnych zmierzających do poprawy skuteczności działań na rzecz praw pracowników w sferze prawa karnego, prawa o wykroczeniach oraz prawa administracyjnego zasługują na akceptację.

Przedkładamy jednocześnie propozycję zmiany art. 218 § 1 Kodeksu karnego poprzez wykreślenie wyrazu „złośliwe”. W przypadku doniesienia o przestępstwie dotyczącego nieterminowej wypłaty wynagrodzeń, prokuratorzy nie doszukują się w przestępstwie znamion złośliwości pracodawcy w łamaniu prawa.

Decyzja Prezydium KK nr 311/04

ws. opinii o projekcie rozporządzenia MPS w sprawie specjalizacji w zawodzie pracownik socjalny

Prezydium Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność” nie wnosi uwag do projektu rozporządzenia Ministra Polityki Społecznej w sprawie specjalizacji w zawodzie pracownik socjalny.

Decyzja Prezydium KK nr 312/04

ws. opinii o projekcie rozporządzenia MPS w sprawie przyznawania nagród specjalnych za wybitne, nowatorskie rozwiązania w zakresie pomocy społecznej

Prezydium Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność” nie wnosi uwag do projektu rozporządzenia Ministra Polityki Społecznej w sprawie przyznawania nagród specjalnych za wybitne, nowatorskie rozwiązania w zakresie pomocy społecznej.

Decyzja Prezydium KK nr 313/04

ws. opinii o projekcie ustawy MPS o spółdzielniach socjalnych

Prezydium Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność” zgłasza następujące uwagi do projektu ustawy Ministra Polityki Społecznej z 17.11.2004 r. o spółdzielniach socjalnych:

- brak uregulowania wysokości opłat związanych z przekształceniem spółdzielni inwalidów i spółdzielni niewidomych w spółdzielnię socjalną. Proponujemy zapis: „przekształcenie o którym mowa w art. 6 jest wolne od opłat.”,
- brak odwołania dotyczącego możliwości dofinansowania do wynagrodzeń osób niepełnosprawnych zgodnie z zapisami ustawy z 27 sierpnia 1997 r. o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych,
- art. 19 ust 2 – brak oznaczenia od kiedy i co należy zaliczać do majątku pochodzącego ze środków publicznych w przypadku likwidacji spółdzielni socjalnej powstałej w wyniku przekształcenia spółdzielni inwalidów lub spółdzielni niewidomych.

Pozytywną opinię Komisja Krajowa NSZZ „Solidarność” warunkuje uwzględnieniem powyższych uwag.

Decyzja Prezydium KK nr 314/04

ws. projektu ustawy o emeryturach pomostowych i rekompensatach

Prezydium Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność” w oparciu o postanowienia zawarte w stanowisku KK nr 16/04 ws. projektu ustawy o emeryturach pomostowych i rekompensatach, domaga się podjęcia przez stronę rządową negocjacji zapisów ustawy o emeryturach pomostowych, zgodnie z ustaleniami przyjętymi 9 i 24 grudnia 1998 r.

W załączeniu przekazujemy uwagi, które powinny stać się przedmiotem prowadzonych negocjacji:

1. uwagi całościowe do projektu rządowego
2. uwagi szczegółowe od struktur związku

Opinia na temat projektu ustawy o emeryturach pomostowych i rekompensatach z listopada 2004 r.

Zasadniczym mankamentem przedłożonego projektu ustawy o emeryturach pomostowych i rekompensatach jest propozycja wyłączenia z zakresu podmiotowego przyszłej ustawy pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze po 31 grudnia 1998 r., którzy nie wykonywali pracy w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze przed dniem 1 stycznia 1999 r. Wykonywanie tej pracy przed dniem 1 stycznia 1999 r. stanowi niezbędny warunek nabycia prawa zarówno do emerytury pomostowej (art. 4 ust. 1 pkt 3 projektu ustawy) jak i do rekompensaty (art. 5 pkt 2 projektu ustawy). Warunek ten nie ma jedynie zastosowania do ubezpieczonych wykonujących prace górnicze wymienione w pkt 1-6 i 9 załącznika Nr 1 do ustawy. Wątpliwość może budzić zgodność proponowanego rozwiązania z konstytucyjną zasadą ochrony praw nabytych wywodzoną z art. 2 Konstytucji RP. Zasada ochrony praw nabytych zakazuje arbitralnego zniesienia lub ograniczania praw podmiotowych, zarówno publicznych jak i prywatnych, przysługujących lub innym podmiotom prywatnym występującym w obrocie prawnym (orzeczenia TK K 4/99, K 5/99, K 18/99). Trybunał Konstytucyjny określając przedmiot ochrony rozróżnia: 1) prawa podmiotowe nabyte in concreto w drodze skonkretyzowanych decyzji, przyznających świadczenia, 2) prawa podmiotowe nabyte in abstracto zgodnie z ustawą przed zgłoszeniem wniosku o ich przyznanie i 3) prawa tymczasowe – ekspektatywy (por. Dorota Dzieńsiuk „Ekspektatywy praw emerytalno-rentowych w orzecznictwie Trybunału Konstytucyjnego” PiZS Nr 8/2004 r. s. 4-5). Prawo pracowników urodzonych po 31 grudnia 1948 r. do emerytury pomostowej z tytułu wykonywania po 31 grudnia 1998 r. pracy w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze wynika z art. 24 ust. 2 i 3 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (t.j. Dz.U. z 2004 r. Nr 39, poz. 353, z późn. zm.). Prawo to należy do kategorii praw podmiotowych nabytych in abstracto i podlega ochronie.

Podobne wątpliwości budzi zaliczenie w art. 4 ust. 1 pkt 2 projektu do przesłanek nabycia prawa do emerytury pomostowej warunku bycia pracownikiem wykonującym pracę w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze. Osobom, które wykonując pracę w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze po dniu wejścia w życie ustawy o emeryturach pomostowych i rekompensatach (1 stycznia 2007 r.) rozwiążą stosunek pracy przysługiwać będzie emerytura pomostowa (art. 4 ust. 1 pkt 4 projektu). Osoby, które nie są już pracownikami wykonującymi pracę w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze wymienione w załącznikach do ustawy nabędą prawo do rekompensaty. Art. 24 ust. 2 i 3 ustawy o emeryturach i rentach z FUS nie daje podstawy do różnicowania prawa pracowników urodzonych po 31 grudnia 1948 r. do emerytury pomostowej w zależności od tego czy od dnia wejścia w życie ustawy wykonują pracę w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze. Przewiduje on ustanowienie dla ubezpieczonych, urodzonych po dniu 31 grudnia 1948 r., zatrudnionych w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze,

jedynie jednego rodzaju świadczenia - emerytury pomostowej. Prawo do emerytury pomostowej pracowników urodzonych po 31 grudnia 1948 r., którzy od dnia wejścia w życie ustawy nie wykonują już pracy w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze należy również do praw podmiotowych nabytych in abstracto podlegających ochronie na mocy art. 2 Konstytucji RP i brak jest podstaw prawnych dla ustanowienia dla tych osób odrębnego od emerytury pomostowej świadczenia ubezpieczeniowego – rekompensaty.

Zastrzeżenia budzi również zbyt wąska w porównaniu z przepisami obowiązującymi pracowników urodzonych przed dniem 1 stycznia 1949 r. definicja pracy w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze. Art. 32 ust. 2 ustawy o emeryturach i rentach z FUS za pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach uznaje pracowników zatrudnionych przy pracach o znacznej szkodliwości dla zdrowia oraz o znacznym stopniu uciążliwości lub wymagających wysokiej sprawności psychofizycznej ze względu na bezpieczeństwo własne lub otoczenia. Za pracowników zatrudnionych w szczególnym charakterze art. 32 ust. 3 ustawy o emeryturach i rentach z FUS uznaje natomiast pracowników enumeratywnie wyliczonych w treści tego przepisu. Według art. 2 pkt 1 i 2 projektu pracami w szczególnych warunkach są prace wykonywane stale i w pełnym wymiarze czasu pracy, w ekstremalnych warunkach środowiska determinowanych siłami natury lub procesami technologicznymi, mogące powodować trwałe, negatywne skutki zdrowotne, którym nie można zapobiec stosując odpowiednie środki profilaktyki technicznej, organizacyjnej i medycznej, wymienione w załączniku nr 1 do projektu ustawy, zaś pracami o szczególnym charakterze – prace wymagające szczególnej sprawności psychofizycznej, której obniżenie spowodowane naturalnym procesem starzenia się uniemożliwia, po osiągnięciu określonego wieku, wykonywanie tej pracy w sposób zapewniający bezpieczeństwo publiczne; w tym również prace polegające na bezpośrednim ratowaniu życia w warunkach zagrożenia własnego życia lub zdrowia, o których mowa w załączniku nr 2. Szczególnie wątpliwe jest ustanowienie przez Komisję Ekspertów Medycyny Pracy warunku występowania co najmniej trzech czynników ryzyka zdrowotnego charakteryzującego poszczególne rodzaje prac jako warunku zaliczenia ich do kategorii prac w szczególnych warunkach (str. 3 uzasadnienia projektu ustawy). Zarzut zbyt wąskiego ujęcia w definicjach zawartych w art. 2 projektu ustawy, jak również w wykazach zawartych w załącznikach do projektu ustawy, prac w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze jest najczęściej powtarzającą się uwagą do projektu zgłaszaną przez zainteresowane struktury branżowe NSZZ „Solidarność”. Uwagi te przekazujemy w załączeniu.

Nie znajduje uzasadnienia ustalenie podstawy wymiaru emerytury pomostowej na poziomie 90 % podstawy obliczenia emerytury, o której mowa w art. 25 ustawy o emeryturach i rentach z FUS. Podstawę obliczenia emerytury, o której mowa w art. 25 ustawy o emeryturach i rentach z FUS stanowi, co do zasady, kwota składek na ubezpieczenie emerytalne, z uwzględnieniem waloryzacji składek zewidencjonowanych na koncie ubezpieczonego oraz zwaloryzowanego kapitału początkowego. Emerytura pomostowa zostanie obliczona przez podzielenie tak obliczonej podstawy przez dalsze oczekiwane trwanie życia osoby w wieku 62 lat ustalone wspólnie dla mężczyzn i kobiet i wyrażone w miesiącach (art. 15 ust. 1 i 2 projektu). Ponieważ podstawą wymiaru emerytury pomostowej jest suma składek rzeczywiście opłaconych na ubezpieczenie emerytalne pracownika zatrudnionego w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze w okresie jego zatrudnienia wysokość zewidencjonowanych ZUS, jej wysokość powinna być obliczana od pełnej (100 %) podstawy jej wymiaru.

• *Marcin Zieleniecki*

Decyzja Prezydium KK nr 315/04

ws. przekazania środków funduszu wspierania statutowych zadań Związku

(do użytku służbowego)

Decyzja Prezydium KK nr 316/04

ws. użycia znaku graficznego logo XXV-lecia NSZZ „Solidarność”

Prezydium Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność” wyraża zgodę na użycie przez Focus Producers Co. Ltd. Produkcja Filmów w Warszawie znaku graficznego logo XXV-lecia NSZZ „Solidarność” na płytach DVD i kasetach VHS, które mają być materiałem promującym produkcję filmu fabularnego o Księdzu Jerzym Popiełuszcze.

Decyzja Prezydium KK nr 317/04

ws. przedstawiciela NSZZ „Solidarność” w Komitecie Sterującym dla priorytetu Pomoc Techniczna przy wdrażaniu *acquis communautaire* Norweskiego Mechanizmu Finansowego

Prezydium Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność” zgłasza kandydaturę Andrzeja Matli jako przedstawiciela NSZZ „Solidarność” do prac w Komitecie Sterującym dla priorytetu Pomoc Techniczna przy wdrażaniu *acquis communautaire* Norweskiego Mechanizmu Finansowego.

Decyzja Prezydium KK nr 318/04

ws. upoważnienia do podpisania umowy

Prezydium Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność” upoważnia dwie z poniżej wymienionych osób:

- Janusza Śniadka – Przewodniczącego KK
- Macieja Jankowskiego – Zastępcę Przewodniczącego KK
- Stefana Kubowicza – Skarbnika KK

do podpisania umowy darowizny Sali BHP od Synergia 99.

Decyzja Prezydium KK nr 319/04

ws. użycia znaku graficznego logo XXV-lecia NSZZ „Solidarność”

Prezydium Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność” wyraża zgodę na użycie znaku graficznego logo XXV-lecia NSZZ „Solidarność” przez Komitet Koordynacyjny Obchodów XXV-lecia Porozumień Sierpniowych i Powstania NSZZ „Solidarność” oraz organizatorom uroczystości i imprez wpisanych przez Komitet do kalendarium jubileuszowych uroczystości.

Komunikat

Koncepcję wyprowadzenia ustawowych gwarancji poprawy relacji wysokości minimalnego wynagrodzenia za pracę w stosunku do wysokości przeciętnego wynagrodzenia uważamy za słuszną - stwierdziło prezydium Komisji Krajowej NSZZ "Solidarność" opiniując poselski projekt ustawy o zmianie ustawy o minimalnym wynagrodzeniu za pracę podczas posiedzenia w dniu 20 grudnia 2004 roku w Gdańsku. Jednocześnie, zgłaszając uwagi szczegółowe do projektu, prezydium KK negatywnie oceniło m. in. zróżnicowanie wysokości minimalnego wynagrodzenia za pracę w zależności od stażu pracy. Jest to, zdaniem związku, rozwiązanie niekonstytucyjne, które NSZZ "Solidarność" zakwestionował w zapisach obecnie funkcjonującej ustawy, kierując wniosek do Trybunału Konstytucyjnego.

Uwagi szczegółowe zgłoszono także do projektu ustawy Ministra Polityki Społecznej o spółdzielniach socjalnych.

Prezydium KK nie wniosło zastrzeżeń do poselskiego projektu ustawy o zmianie ustawy kodeks karny, kodeks pracy, kodeks postępowania karnego, kodeks postępowania w sprawach o wykroczenia oraz zmianie niektórych innych ustaw. Przedłożone przez projektodawców propozycje dotyczące rozwiązań prawnych zmierzających do poprawy skuteczności działań na rzecz praw pracowników w sferze prawa karnego, prawa o wykroczeniach oraz prawa administracyjnego zasługują na akceptację - stwierdzono w opinii.

Nie zgłoszono uwag do projektów rozporządzeń Ministra Polityki Społecznej: *ws. specjalizacji w zawodzie pracownik socjalny* oraz *ws. przyznawania nagród specjalnych za wybitne, nowatorskie rozwiązania w zakresie pomocy społecznej*.

W trakcie posiedzenia podjęto decyzję o zgłoszeniu kandydatury Andrzeja Matli jako przedstawiciela NSZZ "Solidarność" do prac w Komitecie Sterującym dla priorytetu Pomoc Techniczna przy wdrażaniu projektu Norweskiego Mechanizmu Finansowego.

Prezydium KK przyjęło informację Jacka Smagowicza z prac Komitetu Monitorującego Sektorowy Plan Operacyjny Rozwój Zasobów Ludzkich, podczas których przedstawiciel związku wniosł o uzupełnienie grup beneficjentów o związki zawodowe, a także o zmianę ustaleń odnośnie mapy pomocy regionalnej na rzecz większej pomocy dla powiatów szczególnie zagrożonych wysokim bezrobociem i recesją przemysłową.

- *Dariusz Wasielewski rzecznik prasowy KK*

Z OBRAD KOMISJI KRAJOWEJ

POSIEDZENIE Z DN. 15.12.2004 R.

Uchwała KK nr 26/04

ws. Roku Solidarności Międzyludzkiej

W związku z przypadającą w 2005 roku 25-tą rocznicą podpisania porozumień sierpniowych, Komisja Krajowa NSZZ „Solidarność” postanawia ogłosić go Rokiem Solidarności Międzyludzkiej.

Zapraszamy wszystkich ludzi i środowiska do szczególnego podejmowania w tym czasie działań i inicjatyw służących człowiekowi i dobru wspólnemu. Upowszechnianie takich postaw i zachowań służyć ma nawiązaniu do idei łączących ludzi uczestniczących i popierających sierpniowy zryw latem 1980 roku.

Niech nasze działania będą przygotowaniem do spotkania z Ojcem Świętym Janem Pawłem II, któremu jako Polacy tak wiele zawdzięczamy.

Uchwała KK nr 27/04

ws. wyrejestrowania Regionu Leszczyńskiego oraz zmiany zasięgu działania regionów Wielkopolska i Zielonogórskiego

Komisja Krajowa NSZZ „Solidarność” działając na podstawie § 22 ust. 4 Statutu NSZZ „Solidarność” oraz Uchwały KK nr 642/98, w oparciu o porozumienie zawarte między regionami: Leszczyńskim, Wielkopolska i Zielonogórskim, podejmuje decyzję o wyrejestrowaniu Regionu Leszczyńskiego z Krajowego Rejestru Regionów oraz o zmianie zasięgu działania regionów, rozszerzając obszar Regionu Wielkopolska o powiaty: kościański, gostyński, leszczyński, rawicki, miasto Leszno i gminę Kobylin z powiatu krotoszyńskiego w województwie wielkopolskim oraz rozszerzając obszar Regionu Zielonogórskiego o gminy Szlichtyngowa i Wschowa z powiatu wschowskiego w województwie lubuskim.

Uchwała wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2005 r.

Niniejsza uchwała stanowi podstawę do niezwłocznego wpisania organizacji zakładowych z powiatów: kościańskiego, gostyńskiego, leszczyńskiego, rawickiego, miasta Leszna i gminy Kobylin w powiecie krotoszyńskim do regionalnego rejestru organizacji zakładowych w Regionie Wielkopolska oraz z gmin Szlichtyngowa i Wschowa w powiecie wschowskim do regionalnego rejestru organizacji zakładowych w Regionie Zielonogórskim. Zarejestrowanie powyższych organizacji zakładowych w regionach Wielkopolska i Zielonogórskim skutkuje jednoczesnym wyrejestrowaniem organizacji zakładowych z Regionu Leszczyńskiego, ze wszystkimi tego konsekwencjami.

Regiony rejestrujące organizacje zakładowe są zobowiązane do poinformowania pracodawców, których wyżej wymienione organizacje zakładowe obejmują swoim działaniem, o zmianie władz nadrzędnych organizacji zakładowych.

Uchwała KK nr 28/04

ws. powołania zespołu ds. negocjacji emerytur pomostowych

Komisja Krajowa NSZZ „Solidarność” postanawia powołać zespół ds. negocjacji emerytur pomostowych w składzie:

1. Adam Ditmer	13. Maria Ochman
2. Kazimierz Grajcarek	14. Zdzisław Boksa
3. Marek Hejman	15. Barbara Stefaniak-Gnyp
4. Bogdan Kubiak	16. Krystyna Bojahr
5. Zbigniew Kruszyński	17. Dariusz Adamski
6. Zbigniew Majchrzak	18. Stanisław Kokot
7. Henryk Nakonieczny	19. Robert Osmycki
8. Bogdan Narożny	20. Jerzy Wróbel
9. Mirosław Nowicki	21. Marcin Zieleniecki
10. Bogdan Szozda	22. Iwona Pawlaczyk
11. Mieczysław Ślasko	23. Katarzyna Zimmer-Drabczyk
12. Jerzy Wielgus	

Równocześnie Komisja Krajowa anuluje swoje uchwały nr 681/99 z 30.11.1999 r. oraz nr 14/2000 z 18.04.2000 r.

Uchwała KK nr 29/04

ws. zasad działania międzyzakładowych komisji koordynacyjnych oraz zakładowych układów zbiorowych zawieranych w organizacjach gospodarczych i innych formach organizacyjnych skupiających pracodawców

Komisja Krajowa NSZZ „Solidarność” działając na podstawie § 45 ust. 2 Statutu NSZZ „Solidarność” postanawia:

§ 1

1. W organizacjach gospodarczych i innych formach organizacyjnych skupiających pracodawców (zakłady pracy) zatrudniających członków NSZZ „Solidarność”, zrzeszonych w więcej niż jednej podstawowej jednostce organizacyjnej Związku oraz w celu usprawnie-

nia form działalności związkowej komisje zakładowe i międzyzakładowe mogą tworzyć – jako organy przedstawicielskie wobec organów kierowniczych wspomnianych wyżej organizacji gospodarczych – międzyzakładowe komisje koordynacyjne, o których mowa w § 45 Statutu.

2. Zasady funkcjonowania i rejestracji międzyzakładowych komisji koordynacyjnych określa regulamin, będący załącznikiem do niniejszej uchwały.

§ 2

1. W organizacjach gospodarczych i innych formach organizacyjnych skupiających pracodawców, w których zawierany jest jeden zakładowy układ zbiorowy, a funkcjonuje w nich więcej niż jedna organizacja zakładowa lub międzyzakładowa, organizacje te mają obowiązek utworzyć międzyzakładową komisję koordynacyjną (MKK), o której mowa w § 1 ust. 1.
2. W przypadku gdy zawierany będzie zakładowy układ, o którym mowa w ust.1, zarejestrowana międzyzakładowa komisja koordynacyjna jest jedynym organem Związku uprawnionym do negocjowania i zawierania zakładowego układu zbiorowego dla pracowników objętych tym układem.

§ 3

1. Tracą moc uchwały KK nr 502/95 i nr 503/95.
2. Międzyzakładowe komisje koordynacyjne utworzone przed wejściem w życie niniejszej uchwały nie tracą swoich uprawnień. Warunkiem dalszego funkcjonowania międzyzakładowej komisji koordynacyjnej, której regulamin zawiera zapisy sprzeczne z niniejszą uchwałą, jest usunięcie tych sprzeczności w terminie 3 miesięcy o wejścia w życie tej uchwały.
3. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Załącznik do uchwały KK nr 29/04

Regulamin Międzyzakładowych Komisji Koordynacyjnych

§1

1. Zainteresowane komisje zakładowe (międzyzakładowe) organizacji związkowych, których członkowie są zatrudnieni u pracodawców (w zakładach pracy) tworzących organizacje gospodarcze lub w ramach innych form organizacyjnych skupiających zakłady pracy (np. przedsiębiorstwa lub instytucje wielozakładowe, holdingi, koncerny itp.) mogą w drodze porozumienia utworzyć międzyzakładową komisję koordynacyjną (MKK) jako organ przedstawicielski Związku reprezentujący członków organizacji związkowych w sprawach dotyczących całości wspomnianych wyżej podmiotów.
2. Porozumienia, o których mowa ust. 1, muszą być zgodne ze Statutem oraz postanowieniami niniejszego Regulaminu. Porozumienie to stanowiąc jednocześnie regulamin tworzonego MKK musi co najmniej określać:
 - a) liczbę przedstawicieli organizacji związkowych, będących członkami MKK oraz liczbę miejsc przypadających poszczególnym organizacjom związkowym,
 - b) zakres kompetencji międzyzakładowej komisji koordynacyjnej przy czym kompetencje te powinny odpowiadać kompetencjom statutowego organu określonej organizacji gospodarczej czy innych form organizacyjnych skupiających zakłady pracy,
 - c) potrzebę i ewentualny zakres świadczeń (w tym finansowych) na rzecz międzyzakładowej komisji koordynacyjnej dla zapewnienia właściwego wypełniania jej zadań oraz wskazać organizację związkową administrującą środkami finansowymi, o ile MKK bę-

dzie dysponować takimi środkami; nadzór nad gospodarką finansową sprawuje zespół złożony z przewodniczących lub przedstawicieli zakładowych (międzyzakładowych) komisji rewizyjnych organizacji związkowych tworzących MKK.

- d) siedzibę MKK,
 - e) sposób opiniowania działań MKK przez komisje zakładowe (międzyzakładowe) będące członkami MKK, przy czym opinie te nie mają charakteru wiążącego,
 - f) zasady przyjmowania nowych przedstawicieli członków MKK w jej skład.
3. O ile komisje zakładowe (międzyzakładowe) wśród kompetencji przekazanych MKK prześlą prawo do organizacji, koordynacji i kierowania akcją protestacyjną ze strajkiem włącznie w organizacjach związkowych będących członkami MKK, to decyzja taka może być podjęta:
- przez MKK tworzone przez organizacje związkowe zarejestrowane w jednym regionie, po uzyskaniu zgody właściwego zarządu regionu,
 - przez MKK tworzone przez organizacje związkowe zarejestrowane w kilku regionach po uzyskaniu zgody Komisji Krajowej.

KK podejmuje decyzję w tej sprawie po zapoznaniu się z opiniami zainteresowanych zarządów regionów i właściwych struktur branżowych, o ile członkowie MKK są zarazem członkami tych struktur,

4. Porozumienie o utworzeniu MKK zawarte (opracowane) przez przedstawicieli organizacji zakładowych (międzyzakładowych) podlega zatwierdzeniu przez komisje zakładowe (międzyzakładowe) organizacji związkowych w drodze uchwały w terminie 21 dni od daty podpisania porozumienia. Brak uchwały w tym terminie uważa się za brak zgody na uczestniczenie (członkostwo) w MKK.
5. Organizacje zakładowe (międzyzakładowe) nie będące członkami MKK mogą przystąpić do już istniejącej, określonej MKK na warunkach w niej obowiązujących.

§ 2

1. Międzyzakładowa komisja koordynacyjna może być zarejestrowana wyłącznie wtedy, gdy organizacje ją tworzące reprezentują łącznie więcej niż 50 % członków Związku zatrudnionych we wspomnianych wyżej podmiotach objętych działalnością danego MKK oraz co najmniej połowę organizacji zakładowych (międzyzakładowych) tam działających. Organ rejestracyjny skreśla z rejestru MKK, jeśli warunek ten przestaje być spełniany. Wystąpienie organizacji związkowej z MKK nie zwalnia jej z obowiązku uregulowania zobowiązań wynikających z zawartego porozumienia, o którym mowa w § 1 ust. 2 pkt c.
2. MKK są rejestrowane:
 - a) w zarządzie regionu, jeśli tworzą je organizacje zakładowe (międzyzakładowe) zarejestrowane w rejestrze jednego zarządu regionu,
 - b) w Komisji Krajowej, jeśli tworzą je organizacje zakładowe (międzyzakładowe) zarejestrowane w rejestrach kilku zarządów regionów, po zapoznaniu się z opiniami zainteresowanych zarządów regionów i właściwych struktur branżowych o ile członkowie MKK są zarazem członkami tych struktur.

Decyzje o rejestracji lub wyrejestrowaniu MKK podejmowane są uchwałami odpowiednio: właściwego zarządu regionu lub Komisji Krajowej.

§ 3

1. MKK wybiera ze swojego składu przewodniczącego.

2. MKK może również wybrać ze swego grona prezydium, w skład którego wchodzi przewodniczący oraz jego zastępca(y), sekretarz i skarbnik, jeśli zostali wybrani. Wybór członków prezydium międzyzakładowej komisji koordynacyjnej oraz przewodniczącego następuje w głosowaniu tajnym z zachowaniem reguł obowiązujących przy wyborze władz jednostek organizacyjnych Związku.

§ 4

1. Komisje zakładowe (międzyzakładowe) organizacji związkowych, będące członkami międzyzakładowej komisji koordynacyjnej, powołują swoich przedstawicieli w MKK na okres kadencji, zbieżnej z kadencją władz regionalnych.
2. Zmian w składzie MKK mogą dokonać tylko macierzyste organizacje związkowe przedstawicieli (członków MKK), których zmiany dotyczą. W przypadku czasowej niemożności działania przedstawiciela określonej organizacji związkowej w pracach MKK organizacja ta może upoważnić swojego członka do czasowego zastępstwa w pracach MKK.

§ 5

1. Decyzje międzyzakładowej komisji koordynacyjnej i jej prezydium zapadają kwalifikowaną większością głosów (2/3 głosów wszystkich uprawnionych do głosowania).
2. Podjęte decyzje są wiążące dla MKK oraz organizacji zakładowych (międzyzakładowych) zgodnie z porozumieniem, o którym mowa w §1 Regulaminu.
3. MKK może przekazać część uprawnień na rzecz prezydium z wyjątkiem wyboru i odwoływania poszczególnych członków MKK i jej prezydium.
4. Głosowanie tajne przeprowadza się na żądanie co najmniej 1/10 osób obecnych na danym posiedzeniu.

Gdańsk, 14 grudnia 2004 r.

Uchwała KK nr 30/04

ws. interpretacji Statutu dotyczącej wprowadzania zarządów komisarycznych

Komisja Krajowa NSZZ „Solidarność”, na mocy § 61 Statutu NSZZ „Solidarność”, dokonuje interpretacji postanowień Statutu w sprawie zarządów komisarycznych.

Rozdział 1 Postanowienia wstępne

§ 1

1. Zgodnie z § 56 ust. 1 oraz § 57 Statutu zarząd regionu może podjąć uchwałę o zawieszeniu działalności komisji zakładowej i powołać w jej miejsce zarząd komisaryczny. Ponadto, zarząd regionu może również zawiesić działalność zakładowej komisji rewizyjnej.
2. Zastosowanie procedury, o której mowa w ust. 1, może być podyktowane jedynie koniecznością uporządkowania działalności danej organizacji zakładowej, szczególnie pod względem zgodności jej postępowania z prawem wewnątrzwiązkowym.
3. Zarząd regionu powołując zarząd komisaryczny ponosi odpowiedzialność za właściwe funkcjonowanie zarządu komisarycznego.
4. Ilekroć w tekście występuje termin komisja zakładowa dotyczy to również odpowiednio komisji międzyzakładowej w rozumieniu § 34 ust. 3 pkt 1 Statutu. Ilekroć w tekście występuje termin zakładowa komisja rewizyjna dotyczy to również odpowiednio międzyzakładowej komisji rewizyjnej w rozumieniu § 34 ust. 5 pkt 1 Statutu.

5. Postanowienia niniejszej uchwały stosuje się odpowiednio w przypadku naruszenia Statutu lub uchwał władz zwierzchnich przez zarząd regionu, władze sekretariatów krajowych i władze krajowych sekcji.

§ 2

Do zadań zarządu komisarycznego należy:

- 1) dbałość o prawidłowe działanie organizacji zakładowej oraz wyeliminowanie możliwych do usunięcia następstw naruszeń prawa wewnątrzwiązkowego lub powszechnie obowiązującego,
- 2) zwołanie zgodnie z postanowieniami § 56 ust. 3 Statutu zakładowego zebrania delegatów lub członków (w zależności, która z tych form władzy związkowej istnieje w danej organizacji),
- 3) wypełnianie funkcji komisji zakładowej za wyjątkiem wykluczania członków Związku,
- 4) wypełnienie szczegółowych poleceń zarządu regionu odnośnie danej organizacji zakładowej dotyczących konkretnych problemów związanych z jej działalnością.

Rozdział 2

Zawieszenie działalności władz podstawowej jednostki organizacyjnej Związku w trybie postanowień § 56 Statutu

§ 3

1. Zarząd regionu przed podjęciem uchwały o zawieszeniu działalności komisji zakładowej zgodnie z procedurą określoną w § 56 Statutu zobowiązany jest skutecznie powiadomić komisję zakładową o rozpoczęciu tej procedury, określić jej przyczynę oraz zobowiązać komisję zakładową do usunięcia nieprawidłowości, określając jednocześnie termin realizacji tego zobowiązania. Termin ten nie może być krótszy niż 14 dni od daty powiadomienia, o którym mowa wyżej.
2. W przypadku nie zrealizowania zobowiązań o których mowa w ust. 1, zarząd regionu informuje komisję zakładową o terminie posiedzenia, na którym zamierza rozpatrzyć wnioski o zawieszeniu jej działalności i powołaniu zarządu komisarycznego.
3. Jednocześnie zarząd regionu informuje zakładową i regionalną komisję rewizyjną o rozpoczęciu procedury o której mowa w ust. 1 oraz o powodach jej wdrożenia.
4. W punkcie obrad zarządu regionu poświęconemu wnioskowi o którym mowa w ust. 2, mogą uczestniczyć przedstawiciele zainteresowanej komisji zakładowej, zakładowej komisji rewizyjnej i regionalnej komisji rewizyjnej. Przedstawiciele ci mogą też stawiać wnioski dotyczące tego punktu obrad, które muszą być rozpatrzone przez zarząd regionu.

§ 4

1. Zarząd regionu podejmuje decyzję o powołaniu zarządu komisarycznego zwykłą większością głosów.
2. Zarząd regionu powołując zarząd komisaryczny zobowiązany jest określić jego skład personalny oraz wskazać jego przewodniczącego.
3. Zarząd komisaryczny składa się co najmniej z trzech członków. Członkiem zarządu komisarycznego może być wyłącznie członek Związku należący poprzez członkostwo w podstawowej jednostce organizacyjnej do danego regionu.
4. Zarząd regionu informuje o powołaniu zarządu komisarycznego pracodawcę objętego działalnością danej organizacji zakładowej oraz banki prowadzące jej rachunki.

§ 5

1. Zarząd regionu może ograniczyć zarządowi komisarycznemu zakres przekazanych mu kompetencji, w szczególności dotyczących prowadzonej przez daną organizację zakładową działalności gospodarczej.
2. Ograniczenia o których mowa w ust. 1 nie mogą ograniczać możliwości wypełniania statutowych obowiązków przez zarząd komisaryczny wobec pracodawcy objętego działalnością organizacji w której zarząd komisaryczny pełni czasowo funkcje władzy wykonawczej.

§ 6

1. Komisja zakładowa, której działalność została zawieszona, zobowiązana jest do przekazania protokolarnie zarządowi komisarycznemu pełnej dokumentacji, pieczętek oraz nadzoru nad majątkiem organizacji zakładowej. Ponadto komisja zakładowa ma obowiązek przekazać zarządowi komisarycznemu wykaz aktualnie prowadzonych spraw wraz z informacją o stanie ich zaawansowania.
2. Na zarządzie komisarycznym spoczywa obowiązek określenia tzw. „bilansu otwarcia” obejmującego stan finansów, stan działalności gospodarczej (jeśli jest prowadzona) oraz wyszczególnienie wykroczeń przeciwko prawu związkowemu i powszechnemu.

§ 7

Zarząd regionu powołując zarząd komisaryczny zobowiązany jest powiadomić o tym regionalną komisję rewizyjną, która przejmuje kontrolę nad działalnością zarządu komisarycznego.

§ 8

1. Zarząd komisaryczny w swej działalności nie jest związany postanowieniami zakładowego zebrania członków (delegatów).
2. Zastrzeżenie o którym mowa w ust. 1 nie ma zastosowania do decyzji zakładowego zebrania członków (delegatów) podjętych zgodnie z postanowieniami § 10.

§ 9

1. Zarząd komisaryczny zwołuje zakładowe zebranie członków lub delegatów w terminie nie dłuższym niż 3 miesiące od daty podjęcia uchwały przez zarząd regionu powołującej zarząd komisaryczny.
 - 1) Posiedzenie zakładowego zebrania członków lub delegatów, o którym mowa w ust. 1 jest ważne, jeśli:
 - 2) wzięła w nim udział co najmniej połowa uprawnionych do głosowania,
 - 3) byli obecni przedstawiciele zarządu komisarycznego,
 - 4) o terminie zebrania była poinformowana regionalna komisja rewizyjna w taki sposób, by ich przedstawiciele mogli wziąć udział w tymże posiedzeniu,
 - 5) zebraniu przewodniczył członek zarządu komisarycznego.
2. W posiedzeniu, o którym mowa w ust. 1 i 2, członkowie zarządu komisarycznego i regionalnej komisji rewizyjnej mają prawo formułowania wniosków i udziału w dyskusji. Nie mają oni jednak prawa do głosu stanowiącego czyli udziału w głosowaniu. Ograniczenie to nie dotyczy członków zarządu komisarycznego i regionalnej komisji rewizyjnej będących członkami władzy stanowiącej tej organizacji zakładowej.

§ 10

1. Na posiedzeniu, o którym mowa w § 9, zarząd komisaryczny stawia wniosek o odwołanie wszystkich członków komisji zakładowej (w tym przewodniczącego), której działalność została zawieszona. Zarząd komisaryczny może postawić wniosek o odwołanie wszystkich lub poszczególnych członków zakładowej komisji rewizyjnej.
2. Wnioski te są rozstrzygane w głosowaniu tajnym z zastosowaniem zasad wyborczych obowiązujących w Związku. Jeśli jednym z powodów powołania zarządu komisarycznego była utrata statutowych uprawnień przez komisję zakładową – np. z powodu nie przeprowadzenia wyborów w obowiązującym terminie lub zdekompletowanie jej składu – wówczas procedurę odwołania należy przeprowadzić wyłącznie wobec tych osób, które nie utraciły prawa do członkostwa w komisji zakładowej, której działalność została zawieszona.
3. W przypadku istniejących wakatów w składzie komisji zakładowej oraz zakładowej komisji rewizyjnej przeprowadza się – po zakończeniu procedury, o której mowa ust. 2 – wybory uzupełniające.
4. Skład komisji zakładowej oraz zakładowej komisji rewizyjnej stanowią członkowie tych komisji nie odwołani zgodnie z procedurą o której mowa w ust.1 i 2 oraz członkowie wybrani w wyborach uzupełniających.
5. Po skutecznym przeprowadzeniu procedur opisanych w tym paragrafie zarząd komisaryczny kończy swoją działalność, przekazuje protokolarnie komisji zakładowej dokumentację, pieczętki przejęte zgodnie z § 6 ust. 1 wraz z dokumentacją ze swojej działalności oraz sporządza raport ze swojej działalności, który przekazuje zarządowi regionu. Zarząd komisaryczny zobowiązany jest również do przekazania zarządowi nad majątkiem organizacji zakładowej.

Rozdział 3

Zawieszenie władz podstawowej jednostki organizacyjnej Związku w trybie postanowień § 57 Statutu

§ 11

1. Jeżeli w ocenie zarządu regionu, działalność władz danej organizacji zakładowej stwarza realne zagrożenie dla istotnych interesów Związku lub jego członków, np. naraża na straty materialne, nosi znamiona przestępstwa lub zagraża bezpieczeństwu członków Związku, zarząd regionu może zawiesić działalność danej komisji zakładowej oraz zakładowej komisji rewizyjnej z pominięciem terminu o którym mowa w § 56 ust. 1 Statutu.
2. Procedury określone w rozdziale 2, z wyjątkiem postanowień zawartych w § 3 ust.1, obowiązują również w przypadku podjęcia, przez zarząd regionu, decyzji o zawieszeniu działalności władz organizacji zakładowej w trybie o którym mowa w ust. 1.

§ 12

1. Zarząd regionu podejmując decyzję o zawieszeniu władz organizacji zakładowej, w trybie określonym w § 57 Statutu, ma obowiązek niezwłocznie powiadomić o tym Komisję Krajową. Powiadomienie musi zawierać uzasadnienie decyzji podjętej przez zarząd regionu.
2. Komisja Krajowa lub upoważnione przez nią Prezydium Komisji Krajowej może w terminie do 2 miesięcy uchylić decyzję zarządu regionu. Decyzja ta jest ostateczna.

Rozdział 4 **Skreślenie organizacji z rejestru**

§ 13

1. Jeśli po przeprowadzeniu procedur opisanych w § 10, działalność komisji zakładowej w dalszym ciągu jest sprzeczna z prawem wewnątrzwiązkowym, wówczas zarząd regionu może podjąć decyzję o wyrejestrowaniu danej organizacji zakładowej.
2. Zarząd regionu może również wyrejestrować organizację zakładową z powodu nie skutecznego – mimo wysiłków zarządu komisarycznego – zwołania posiedzenia zakładowego zebrania członków lub delegatów albo nie przeprowadzenia procedury opisanej w § 10.
3. Zarząd regionu zobowiązany jest powiadomić komisję zakładową oraz zakładową komisję rewizyjną danej organizacji, a także regionalną komisję rewizyjną o terminie posiedzenia, na którym zamierza rozpatrzyć wnioski o wyrejestrowanie tej organizacji zakładowej z regionalnego rejestru podstawowych jednostek organizacyjnych Związku. Przedstawiciele wymienionych wyżej władz uczestnicząc w posiedzeniu zarządu regionu, na którym rozpatrywany jest wspomniany wniosek, mogą stawiać wnioski dotyczące tego punktu obrad, które muszą być rozpatrzone przez zarząd regionu.
4. Od decyzji o skreśleniu regionalnego rejestru organizacji zakładowej przysługuje komisji zakładowej prawo do odwołania się w terminie 14 dni od doręczenia tej decyzji przez zarząd regionu. Odwołanie takie zarząd regionu musi rozpatrzyć w ciągu miesiąca od chwili jej złożenia. Zarząd regionu może podtrzymać swoją decyzję co najmniej 2/3 głosów.
5. Decyzja o skreśleniu organizacji zakładowej z regionalnego rejestru jest prawomocna po podtrzymaniu decyzji przez zarząd regionu lub w przypadku nie złożenia przez komisję zakładową odwołania w terminu określonym w ust. 3.

§ 14

Majątek wyrejestrowanej organizacji zakładowej przejmuje zarząd regionu.

§ 15

Wszelkie decyzje związane z zakończeniem (kontynuowaniem) zatrudnienia lub oddelegowaniem do pracy w komisji zakładowej działaczy związkowych są podejmowane przez zarząd komisaryczny niezależnie od sposobu podjęcia decyzji, na podstawie których nastąpiły te zatrudnienia lub oddelegowania.

Rozdział 5 **Postanowienia końcowe**

§ 16

1. Tracą moc uchwały KK nr 384/94 oraz 406/94.
2. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Uchwała KK nr 31/04

ws. wspólnej reprezentacji regionów NSZZ „Solidarność” wobec władz wojewódzkich

Komisja Krajowa NSZZ „Solidarność” działając na podstawie § 45 ust. 3 Statutu NSZZ „Solidarność” określa następujące zasady powoływania oraz funkcjonowania wspólnej reprezentacji regionalnych jednostek organizacyjnych Związku, działających na terenie jednego województwa.

§ 1

1. Wspólna reprezentacja, o której mowa w § 45 ust. 3 Statutu NSZZ „Solidarność”, działająca jako organ przedstawicielski Związku, reprezentuje NSZZ „Solidarność” wobec pracodawców i ich organizacji, wojewódzkich władz samorządowych i administracji rządowej, a także wobec innych organizacji i instytucji w sprawach dotyczących całego województwa.
2. Wspólną reprezentację, dalej nazywaną międzyregionalnym zespołem koordynacyjnym NSZZ „Solidarność” lub w skrócie MZK tworzą, na podstawie pisemnego porozumienia, przewodniczący zarządów regionów lub wyznaczeni uchwałą przez zarząd regionu pełnomocnicy regionów działających na terenie jednego województwa.
3. Każdy zarząd regionu, który działa na terenie danego województwa, bez względu na to czy region, którym kieruje znajduje się na terenie tego województwa w całości czy tylko w części, dysponuje w MZK jednym miejscem.
4. MZK nie jest władzą nadrzędną wobec władz regionów, regionalnych organizacji branżowych i organizacji zakładowych lub międzyzakładowych.
5. Międzyregionalny zespół koordynacyjny ulega rozwiązaniu, gdy na terenie województwa pozostanie jeden region NSZZ „Solidarność”.

§ 2

1. Międzyregionalny zespół koordynacyjny na pierwszym posiedzeniu wybiera ze swego grona przewodniczącego międzyregionalnego zespołu koordynacyjnego.
2. Wybór przewodniczącego MZK odbywa się w głosowaniu jawnym bezwzględną większością głosów lub - na wniosek większości członków MZK - w głosowaniu tajnym, zgodnie z zasadami wyborczymi obowiązującymi przy wyborach władz związkowych.
3. Informację o utworzeniu międzyregionalnego zespołu koordynacyjnego wraz z kopią protokołu z wyboru przewodniczącego MZK dostarcza się do Działu Organizacyjnego Komisji Krajowej, w terminie 14 dni od daty wyboru przewodniczącego MZK.

§ 3

1. Pełnomocnik zarządu regionu w międzyregionalnym zespole koordynacyjnym dysponuje w głosowaniu, w tym też przy wyborze przewodniczącego MZK, niepodzielną pulą głosów, proporcjonalną do liczby członków Związku zrzeszonych w danym regionie lub jego części, obejmującej swym działaniem teren danego województwa.
2. Do ważności decyzji międzyregionalnego zespołu koordynacyjnego niezbędny jest udział w głosowaniu co najmniej połowy liczby członków MZK.
3. Decyzje MZK są przyjmowane większością 2/3 wszystkich głosów, którymi dysponują członkowie międzyregionalnego zespołu koordynacyjnego.
4. Każde posiedzenie międzyregionalnego zespołu koordynacyjnego musi być protokołowane.

§ 4

1. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.
2. Traci moc Uchwała KK nr 627/98

Uchwała nr 32/04

ws. powołania organizatora XVIII Krajowego Zjazdu Delegatów

Komisja Krajowa NSZZ „Solidarność” postanawia, że uroczysty XVIII Krajowy Zjazd Delegatów NSZZ „Solidarność”, zwołany uchwałą nr 19/04 na 30 sierpnia 2005 r. odbędzie się w Gdańsku i powołuje na organizatora Zjazdu Jerzego Langerę - Zastępcę Przewodniczącego KK.

Komisja Krajowa powierza organizację Zjazdu Prezydium Komisji Krajowej oraz Fundacji Promocji Solidarności, z którą zostanie zawarta stosowna umowa.

Stanowisko KK nr 15/04

ws. sytuacji pracowników w Poczcie Polskiej

Komisja Krajowa NSZZ „Solidarność” na podstawie informacji uzyskanych ze związkowych struktur branżowych i regionalnych wyraża głębokie zaniepokojenie działaniami Dyrektora Generalnego Poczty Polskiej, które zwłaszcza w ostatnich miesiącach wprowadzają chaos w zarządzaniu firmą. Konfrontacyjna postawa wobec związków zawodowych, prowadząca do ewidentnego łamania praw pracowniczych, a także uporczywe i pośpieszne wprowadzanie metodą faktów dokonanych niedopracowanej i niedokończonych, a kosztownej strategii zarządzania może grozić:

- wybuchem konfliktu społecznego o zasięgu ogólnopolskim,
- gwałtownym zerwaniem więzi strukturalnych i organizacyjnych w przedsiębiorstwie,
- ogromnym zadłużeniem firmy,
- masowymi zwolnieniami pracowników, głównie w obszarach dotkniętych strukturalnym bezrobociem,
- uzależnieniem Poczty Polskiej od innych podmiotów i utratą charakteru operatora narodowego.

Dyrektor Generalny PP eskaluje konflikt oraz podejmuje działania prowokacyjne wobec załogi i partnerów społecznych. Przykładem tego typu działań jest pochopne wprowadzanie instytucji jednego pracodawcy, pomimo niedawnej ogólnopolskiej manifestacji pracowników i trwającego obecnie sporu zbiorowego ze wspólną reprezentacją związków zawodowych.

Domagamy się zaniechania jednostronnego narzucania swojej woli oraz uwzględnienia merytorycznych uwag związków zawodowych, wskazań Rady Poczty Polskiej i opinii posłów z sejmowej komisji infrastruktury.

Sprzeciwiamy się:

- dezintegracji przedsiębiorstwa, utracie jego pozycji na rynku i zaufania społecznego,
- roztrwonieniu wypracowanego przez lata majątku przedsiębiorstwa,
- masowym zwolnieniom pracowników w całej Polsce,
- porzuceniu misji i funkcji przewidzianych przez państwo dla tej instytucji pod pretekstem dostosowania jej działalności do standardów otwartego europejskiego rynku usług pocztowych.

Wzywamy Ministra Infrastruktury i Dyrektora Generalnego PP do przedstawienia całościowych planów reorganizacji przedsiębiorstwa oraz do podjęcia uczciwego dialogu z partnerami społecznymi, w tym z Sekcją Krajową Pracowników Poczty NSZZ „Solidarność”, w celu przeprowadzenia restrukturyzacji firmy w sposób zharmonizowany, z zachowaniem spokoju społecznego i w interesie pracowników.

Apelujemy do rządu i parlamentu o monitorowanie procesów zachodzących w Poczcie Polskiej - podmiocie ważnym dla funkcjonowania państwa.

Stanowisko KK nr 16/04

ws. projektu ustawy o emeryturach pomostowych i rekompensatach

Komisja Krajowa NSZZ „Solidarność” po zapoznaniu się z przedstawionym przez Ministerstwo Polityki Społecznej projektem ustawy o emeryturach pomostowych i rekompensatach stwierdza, co następuje:

1. Strona Rządowa nie dotrzymała postanowień zawartych w ustaleniach z 9 i 24 grudnia 1998 r., w tym w szczególności w pkt. 6 ustaleń z 9 grudnia, które przewidują, że zapisy ustawy o emeryturach pomostowych zostaną opracowane w drodze negocjacji, czyli na warunkach korzystniejszych niż przewiduje to ustawa o związkach zawodowych w art. 19 (obowiązek konsultacji projektów aktów prawnych).
2. Projektodawca przekroczył zakres regulacji ustawowej wynikającej z art. 24 ustawy o emeryturach i rentach z FUS – rażąco ograniczając zakres podmiotowy uprawnionych do emerytur pomostowych, uzależniając je od daty zatrudnienia w warunkach szczególnych lub w szczególnym charakterze oraz wprowadził w ustawie w sposób nieuzasadniony pojęcie rekompensat, które zastąpiły dla części uprawnionych emerytury pomostowe.
3. Nie do zaakceptowania są zapisy ustawowe definiujące prace w szczególnych warunkach i prace o szczególnym charakterze, a tym samym mające wpływ na ustalenie wykazu rodzajów prac o szczególnym charakterze. Kolejny raz stwierdzamy, że przy opracowywaniu tych wykazów przyjęto niewłaściwe założenia wyjściowe i wzięto pod uwagę jedynie niektóre kryteria medyczne, a nie zostały uwzględnione inne istotne aspekty zgłaszane wielokrotnie w poprzednich latach przez stronę związkową (opinie związków zawodowych w sprawie raportu Komisji Ekspertów Medycyny Pracy powołanej 4 grudnia 1998 r.).
4. Przedstawiony w projekcie ustawy sposób finansowania emerytur pomostowych, z góry skazuje wielu przedsiębiorców na ponoszenie poważnych obciążeń kosztowych, co będzie miało wpływ na konkurencyjność polskiej gospodarki i jej poszczególnych dziedzin, a tym samym na wewnętrzny rynek pracy.
5. Kolejny raz strona związkowa domaga się od Rządu RP, aby osoby wykonujące dotychczas prace uprawniające do wcześniejszego wieku emerytalnego na podstawie rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r. oraz odrębnych ustaw, a także przepisów resortowych, zachowały to uprawnienie, a nowe regulacje dotyczyły osób rozpoczynających pracę pod rządami nowej ustawy.

Mając powyższe na względzie żądamy od Rządu RP wycofania projektu ustawy o emeryturach pomostowych i rekompensatach i przystąpienia do rzeczowego dialogu ze stroną związkową, w myśl cytowanych wyżej Ustaleń.

Komunikat

W związku z przypadającą w 2005 roku 25. rocznicą podpisania porozumień sierpniowych, Komisja Krajowa NSZZ "Solidarność" ogłosiła go Rokiem solidarności międzyludzkiej. W specjalnej uchwale, przyjętej podczas dwudniowych obrad 14-15 grudnia 2004 r. w Gdańsku, związek zwrócił się z zaproszeniem do wszystkich ludzi i środowisk do szczególnego podejmowania w tym czasie działań i inicjatyw służących człowiekowi i dobru wspólnemu. Upowszechnianie takich postaw i zachowań nawiązuje do idei łączących ludzi uczestniczących i popierających sierpniowy zryw latem 1980 roku - czytamy w uchwale.

W pierwszym dniu obrad Komisja Krajowa zapoznała się z sytuacją pracowników w Poczcie Polskiej przyjmując w konsekwencji stanowisko, w którym wyraża głębokie zaniepokojenie działaniami Dyrektora Generalnego Poczty Polskiej. Zwłaszcza w ostatnich miesią-

cach wprowadzają one chaos w zarządzaniu firmą. Konfrontacyjna postawa wobec związków zawodowych, prowadząca do ewidentnego łamania praw pracowniczych, a także uprzejme i pośpieszne wprowadzanie metodą faktów dokonanych niedopracowanej i niedokończonych, a kosztownej strategii zarządzania może grozić wybuchem konfliktu społecznego o zasięgu ogólnopolskim. Komisja Krajowa wezwała Ministra Infrastruktury i Dyrektora Generalnego PP do przedstawienia całościowych planów reorganizacji przedsiębiorstwa oraz do podjęcia uczciwego dialogu z partnerami społecznymi, w tym z Sekcją Krajową Pracowników Poczty NSZZ "Solidarność", w celu przeprowadzenia restrukturyzacji firmy w sposób zharmonizowany, z zachowaniem spokoju społecznego i w interesie pracowników.

Przyjęciem negatywnego stanowiska ws. projektu ustawy przedstawionego przez Ministerstwo Polityki Społecznej o emeryturach pomostowych i rekompensatach zakończyła się dyskusja o przebiegu prac nad tym dokumentem. Komisja Krajowa żąda wycofania projektu ustawy i przystąpienia do rzeczowego dialogu ze stroną związkową w tej sprawie. Stwierdzono, iż strona rządowa nie dotrzymała postanowień zawartych w ustaleniach z 9 i 24 grudnia 1998 r., w tym w szczególności w pkt. 6 ustaleń z 9 grudnia 1998 r., które przewidują, że zapisy ustawy o emeryturach pomostowych zostaną opracowane w drodze negocjacji, czyli odmiennie niż przewiduje to ustawa o związkach zawodowych w artykule 19 (obowiązek konsultacji projektów aktów prawnych). Nie do zaakceptowania przez związek jest wiele zapisów projektu ustawy, które wskazano w stanowisku Komisji Krajowej. Projektodawca przekroczył m. in. zakres regulacji ustawowej wynikającej z art. 24 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych - rażąco ograniczając zakres podmiotowy uprawnionych do emerytur pomostowych, uzależniając je od daty zatrudnienia w warunkach szczególnych lub w szczególnym charakterze oraz wprowadził w ustawie w sposób nieuzasadniony pojęcie rekompensat, które zastąpiły dla części uprawnionych, emerytury pomostowe.

Komisja Krajowa powołała uchwałą zespół ds. negocjacji emerytur pomostowych.

Działając na podstawie Statutu NSZZ "Solidarność" oraz Uchwały KK nr. 642/98, w oparciu o porozumienie zawarte między regionami: Leszczyńskim, Wielkopolska i Zielonogórskim, Komisja Krajowa podjęła decyzję o wyrejestrowaniu Regionu Leszczyńskiego z Krajowego Rejestru Regionów oraz o zmianie zasięgu działania regionów, rozszerzając o właściwe powiaty obszary regionów Wielkopolska i Zielonogórskiego. Uchwała wchodzi w życie z dniem 01 stycznia 2005 r.

Jerzy Langer, zastępca przewodniczącego KK zrelacjonował członkom Komisji Krajowej przebieg swojej wizyty na Ukrainie 26 listopada br. oraz spotkania z Michałem Wołyńcem, szefem Konfederacji Ukraińskich Wolnych Związków Zawodowych, opozycyjnymi parlamentarzystami i protestującymi na ulicach Kijowa. Komisja Krajowa oraz regionalne struktury związku prowadzą akcję pomocy dla przyjaciół z Ukrainy.

Zapoznano się także z informacją o przebiegu 18 Kongresu Międzynarodowej Konfederacji Wolnych Związków Zawodowych, jaki odbywał się w minionym tygodniu w Miyazaki w Japonii z udziałem 5-osobowej delegacji NSZZ "Solidarność". Jego uczestnicy przyjęli uchwałę programową kongresu zatytułowaną "Globalna solidarność - budowanie globalnego ruchu związkowego na rzecz przyszłości". Dyskutowano nad takimi zagadnieniami jak: globalizacja, godna praca, praca dzieci, organizowanie pracowników, kobiety dla związku, praca związkowe, rozwój związkowej współpracy i edukacji, młodzi pracownicy na rzecz przyszłości. Odbyła się również debata na temat zjednoczenia MKWZZ i Światowej Konfederacji Pracy. Wszyscy, którzy zabierali głos opowiedzieli się za zjednoczeniem, co daje duże szanse na rychły sukces. Dokonano wyboru sekretarza generalnego, którym dzięki poparciu większości afiliowanych organizacji został ponownie Guy Ryder. Kongres zaakceptował również propozycje składu Zarządu Wykonawczego MKWZZ, w którym z Europy Środkowej i Wschodniej znalazł się jako członek tytułarny Andrzej Adamczyk z NSZZ "Solidarność".

Podczas posiedzenia Komisja Krajowa przegłosowała trzy uchwały interpretacyjne wybranych postanowień Statutu NSZZ "Solidarność" w sprawach: /1/ zasad działania międzyzakładowych komisji koordynacyjnych oraz zakładowych układów zbiorowych zawieranych w organizacjach gospodarczych i w innych formach organizacyjnych skupiających pracodawców; /2/ interpretacji Statutu dotyczącej wprowadzania zarządów komisarycznych oraz /3/ wspólnej reprezentacji regionów NSZZ "Solidarność" wobec władz wojewódzkich.

Drugi dzień obrad rozpoczął się przyjęciem uchwały powołującej na organizatora XVIII Krajowego Zjazdu Delegatów NSZZ "Solidarność", zaplanowanego na 30 sierpnia 2005 roku, Jerzego Langerę - z-cę przewodniczącego związku. Komisja Krajowa powierzyła organizację tego uroczystego zjazdu prezydium KK oraz Fundacji Promocji Solidarności.

Następnie Dariusz Kucharski z Ośrodka Prac Społeczno-Zawodowych w Łodzi przedstawił członkom Komisji Krajowej wyniki badań ankietowych "Polska i Solidarność w opinii związkowców" przeprowadzonych wśród działaczy i delegatów związkowych 18 regionów. Ponad 2/3 badanych stwierdziło, że obecny udział "Solidarności" w życiu politycznym jest niewystarczający. Wiąże się to przede wszystkim ze zbyt nikłym - ich zdaniem - wpływem na kształtowanie prawa pracy, przeciwdziałanie bezrobociu oraz politykę społeczną państwa. W podstawowej dla każdego związku zawodowego dziedzinie współkształtowania prawa pracy niezadowolonych jest 93 proc. badanych. Natomiast 18 proc. uważa, że "Solidarność" pozbawiona jest w tej kwestii jakiegokolwiek wpływu, mimo obecności jej przedstawicieli w instytucjach dialogu społecznego. W dyskusji, jaka miała miejsce po prezentacji wyników ankiety, wyraźnie akcentowano pogląd, że nie może być mowy o powrocie związku do bezpośredniego udziału w życiu politycznym. Zapisy uchwalonego przez Krajowy Zjazd Delegatów w maju tego roku Statutu NSZZ "Solidarność" jednoznacznie regulują tę sprawę. Nie oznacza to jednak, że nie należy rozmawiać z poszczególnymi ugrupowaniami politycznymi o oczekiwaniach związku i wskazywać konkretnych problemów do rozwiązania. Na początku stycznia przyszłego roku związek określi pakiet takich problemów i podejmie rozmowy z politykami.

Ostatnie w tym roku posiedzenie Komisji Krajowej zakończyło się tradycyjnie wspólnym śpiewaniem kolęd i opłatkiem. Modlitwę poprowadził ks. abp Tadeusz Gocłowski, Duszpasterz Ludzi Pracy. - Nie wiem, co nas czeka w 2005 roku, ale trzeba przypomnieć światu, że zmienił się właśnie dzięki "Solidarności" - powiedział metropolita gdański.

- *Dariusz Wasielewski - rzecznik prasowy KK*

DZIAŁ DS. WALKI Z BEZROBOCIEM

ZESPÓŁ PROBLEMOWY DS. POLITYKI GOSPODARCZEJ I RYNKU PRACY TK DS. SG

W dniu 1 grudnia 2004 r. odbyło się posiedzenie Zespołu problemowego ds. polityki gospodarczej i rynku pracy Trójstronnej Komisji ds. Społeczno – Gospodarczych. Tematem obrad były:

- realizacja umowy prywatyzacyjnej ZE Pątnów – Adamów – Konin S.A. (inicjatywa NSZZ „Solidarność”).

- ocena funkcjonowania ustawy z 9 lipca 2003 r. o zatrudnieniu pracowników tymczasowych (inicjatywa KPP),
- ocena strategii przekształceń strukturalnych przemysłowego potencjału obronnego na lata 2002 – 2005 (inicjatywa partnerów społecznych),

W punkcie pierwszym ws. PAK Związek reprezentowali Zdzisław Boksa,

Marian Król i Jacek Smagowicz. Szokująca była informacja przedstawiciela MSP Dariusza Marca o nierealizacji inwestycji zarówno ws. PAK I i PAK II, o braku inwestorów alternatywnych, oraz cytat „że gospodarka polska się nie zawali w sytuacji braku rozwoju PAK-u”.

A jednym z celów prywatyzacji miał być rozwój, inwestycje, utrzymanie przedsiębiorstw, miejsc pracy, płacy, rozwój zasobów ludzkich, rozwój okolicznych powiatów (js.).

„Przyciskany” wiceminister przedstawił harmonogram dojścia do porozumienia z bankami i dotychczasowym inwestorem w celu realizacji podpisanej w 1999 roku umowy prywatyzacyjnej. Nie ulega wątpliwości, że jeśli nie dojdzie do umowy bankowo – kredytowej w celu wsparcia realizacji umowy prywatyzacyjnej ws. PAK niezbędny będzie powrót tematu na obrady nie tylko w TK SG. Ale może to być w otoczeniu niepokojów społecznych (każdy dzień przestoju to milionowe straty z marnotrawstwa zamiast rozwoju).

Zespół poparł jednomyślnie dezyderat nr 30 z 1 grudnia sejmowej Komisji Gospodarki do prezesa Rady Ministrów ws. sytuacji ZE PAK S.A. oraz perspektyw tej grupy w przyszłości.

W punkcie drugi ws. propozycji KPP nowelizacji ustawy o zatrudnieniu pracowników tymczasowych, po debacie, zdecydowano pracować w małym zespole (pra-

Załącznik:

Stanowisko Zespołu problemowego ds. polityki gospodarczej i rynku pracy Trójstronnej Komisji do Spraw Społeczno-Gospodarczych wobec Realizacji Strategii Przekształceń Strukturalnych Przemysłowego Potencjału Obronnego na lata 2002 - 2005-01-12

1. Zespół pozytywnie ocenia rozpoczęty w 2002 roku proces restrukturyzacji przemysłu obronnego realizowany na podstawie przyjętej w maju 2002 roku „Strategii Przekształceń Strukturalnych Przemysłowego Potencjału Obronnego na lata 2002 – 2005”. Na podstawie tej Strategii zakłady przemysłu obronnego zostały skonsolidowane w grupy kapitałowe, nastąpiła stabilizacja sytuacji ekonomicznej poszczególnych przedsiębiorstw, zdecydowanie zwiększył się

pracodawca – związki zawodowe) nad propozycjami KPP, ale też innymi, by wrócić do tematu w lutym 2005 r., po sporządzeniu informacji przez Ministerstwo Gospodarki i Pracy o działalności i skuteczności zatrudnienia przez Agencje Pracy tymczasowej (zgodnie z art. 19 pkt 8 ustawy). Takie rozwiązanie podtrzymuje pierwotne ustalenia Trójstronnej Komisji ds. Społeczno-Gospodarczych.

W punkcie trzecim ws. oceny strategii przekształceń strukturalnych PPO w latach 2002 – 2005 NSZZ „Solidarność” poza Marianem Królem i Jackiem Smagowiczem reprezentował Stanisław Głowacki. Ocenę realizacji strategii rozwoju PPO przedstawił przewodniczący pracodawców przemysłu obronnego Leszek Pawłowski, a w debacie uczestniczyli posłowie sejmowej komisji ds. PPO.

Zespół opracował stanowisko ws. proponowanych zmian w strategii przekształceń strukturalnych PPO w consensu-sie jako podstawę do rozmów w Branżowym Zespole TK SG z wiceministrem Jerzym Hausnerem.

W sprawach różnych Marian Król wystąpił ws. Poczty Polskiej i ws. niezbędności pakietu socjalnego podczas restrukturyzacji przedsiębiorstw.

- *Jacek Smagowicz*
Warszawa, 1 grudnia 2004 r.

eksport wyrobów specjalnych. Jednocześnie, niektóre zapisy w Strategii nie zostały zrealizowane. Wycofano się z pozabudżetowego finansowania zakupów części uzbrojenia, nie wprowadzono gwarantowanych, wieloletnich zakupów sprzętu wojskowego.

2. Zespół uważa, że niezbędne są kolejne szybkie decyzje Rządu ugruntowujące dotychczasowe osiągnięcia restrukturyzacji sektora i zapewniające stabilny

rozwój przedsiębiorstw przemysłu obronnego w następnych latach.

Szczególnie pilne są rozwiązania i decyzje kierunkowe:

- a) dotyczące rozwoju techniki wojskowej, między innymi decyzje włączenia do grup kapitałowych przemysłowych ośrodków i instytutów badawczych, ustalenie sposobu finansowania nowych strategicznych projektów ważnych dla obronności kraju,
- b) Uruchamiające dalszą konsolidację zakładów sektora wewnątrz grup kapitałowych i konsolidacji zakładów podległych MON z grupami kapitałowymi oraz ustalenie kierunków ich przekształceń, a także określenie perspektyw rozwoju i funkcjonowania pozostałych spółek sektora obronnego,

c) dotyczące ustalenia sposobu i procedur eksportu, jego kredytowania i gwarancji,

d) wprowadzenia zasady gwarantowanych (min na 3 lata) zamówień rządowych na sprzęt wojskowy,

e) podjęcia jednoznacznych ustaleń dotyczących planu cpmg obrotu z retencją oraz utylizacji.

3. Zespół postuluje, aby rząd podjął kierunkowe decyzje dotyczące ww. spraw do końca bieżącego roku wraz z harmonogramem ich realizacji.
4. Zespół proponuje pilne spotkanie Premiera Jerzego Hausnera z Prezydium Trójstronnego Zespołu ds. przemysłu obronnego jeszcze przed 15 grudnia 2004 r.

Za Zespół ds. polityki gospodarczej i rynku pracy

- *Przewodniczący Zespołu - Andrzej Malinowski*

NACZELNA RADA ZATRUDNIENIA

Pod rządami ustawy o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy Naczelna Rada Zatrudnienia (bez przedstawicieli wojewódzkich rad zatrudnienia) odbyła pierwsze posiedzenie tej kadencji 2 grudnia 2004 r. w Ministerstwie Gospodarki i Pracy.

Ponieważ nie dokonano wyborów przewodniczącego obrady prowadził wice-minister pracy Piotr Kulpa.

Tomasz Wach przedstawił (nie wiadomo po co?!) informację o Krajowym Planie Działania na Rzecz Zatrudnienia na rok 2005 przyjętym przez Radę Ministrów 21 września br.

Piotr Kulpa zapowiedział nowelizację ustawy o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy z 20 kwietnia 2004 r. (szok !!!), która jeszcze nie do końca weszła w życie, bo na 38 delegacji znajdujących się w tej ustawie wydano dopiero 16 rozporządzeń. A przedstawiciele NSZZ „Solidarność” w poprzedniej Naczelnej Radzie Zatrudnienia przed tym ostrzegali. Dalej P.Kulpa zapowiedział wzmocnienie

publicznych służb zatrudnienia w zakresie pośrednictwa pracy, równocześnie stwierdzając, że w obecnym systemie nie ma szans na profesjonalizm służb pracy, nic nie mówiąc kto przyczynił się do zniszczenia profesjonalnych służb pracy. Następnie wice-minister zapowiedział wzmocnienie gmin jako organizatora miejsc pracy dla bezrobotnych a także wyjście z szarej strefy gospodyń domowych, opiekunek do dzieci, sprzątaczek i ogrodników (ciekaw jestem kto będzie lobbował w Sejmie?).

W ramach debaty podkreśliłem, że nowa Naczelna Rada Zatrudnienia pracować będzie w kraju w którym panuje wyzysk pracodawców i dyktat urzędników (niskie płace, niskie zasiłki, niski procent szkoleń pracowników, zwolnienia pracy, nieprzestrzeganie praw pracowniczych, zmiany prawne bez zamierzonego efektu zatrudnieniowego). NSZZ „Solidarność” uznała za zasadne poprzeć priorytety polskiej polityki zatrudnienia pod warunkami:

- znaczącego wzrostu nakładów na aktywne formy przeciwdziałania bezrobociu,
- poprawy jakości usług rynku pracy,
- wzmocnienia instytucjonalnego i kadrowego administracji pracy,
- ratyfikacji MOP 150, 168, 183, 156, 158

Nie ukrywam, że jeszcze bardziej popieram wytyczne polityki zatrudnienia Wspólnoty Europejskiej i Europejską Kartę Socjalną i cały dorobek socjalny WE.

Krajowy Plan Działań na Rzecz Zatrudnienia bez znaczących środków finansowych, bez zmian mentalnych i infrastrukturalnych nie zaistnieje skutecznie, o ile państwo nie będzie przyczyniać się do tworzenia lepszych miejsc pracy, nie będzie przestrzegane prawo pracownicze, nie będzie zapewniona ochrona socjalna i nie będzie rzetelnego dialogu społecznego.

Mam nadzieję, że kolejny KPD na rok 2006 będzie uzbrojony we wszystkie zadania mierzone takimi wskaźnikami jak:

- wzrost zatrudnienia,
- wzrost kwalifikacji zawodowych,
- wzrost wielkości zasiłków dla bezrobotnych.

Dyrektor Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych Waldemar Kruk przekazał informację o wpływach i wydatkach w roku 2004 a także przedstawił plan finansowy na 2005 rok. Według informującego sytuacja funduszu jest dobra.

Zakwestionowałem tę tezę podkreślając, że znacząco obcięto tytuły wypłat pracowniczych z funduszu, które należy przywrócić. Znaki zapytania budzą zarów-

no dane planu zakładające wzrost wynagrodzeń pracowniczych, wzrost zatrudnienia jak i planowany wzrost świadczeniobiorców o około 100 tys. osób.

Dyrektor Departamentu Funduszy Tadeusz Olejarz przedstawił projekt planu finansowego Funduszu Pracy na rok 2005. Sprzeciwiłem się wysoko planowanej!!! stopie bezrobocia, ilości bezrobotnych i tradycyjnie niskiej wartości zasiłku dla bezrobotnych a także brzydkiej polityce podrzucenia zadłużenia Funduszu Pracy na rok 2006 (4mld 300 mln zł !!!)

Zwróciłem także uwagę na zmniejszenie środków na refundację wynagrodzeń i składek młodocianych a także na szkolenia kadr publicznych służb zatrudnienia oraz na zapowiedź MGIP likwidacji programów „Pierwsza Praca”.

Dobłą informacją jest, że na aktywne formy przeciwdziałania bezrobocia będzie więcej środków o 500 mln zł (2 mld 70 mln zł) niż w roku ubiegłym.

Drugą dobrą informacją było zaangażowanie się w debatę członków Rady reprezentujących świat nauki, chociaż lepiej by było, gdyby członkom NRZ przedstawiano konkretne ekspertyzy, zwłaszcza informacje o dobrych przykładach tworzenia nowych, lepszych miejsc pracy.

Ponieważ pierwsze posiedzenie Rady było prowadzone w stylu, że niby Rada jest, a jakby jej nie było, skrytykowałem organizację obrad i wysłałem stosowne pismo (załącznik).

Kolejne posiedzenie NRZ zaplanowano na 27 stycznia 2005 r.

- *Jacek Smagowicz*
Warszawa, 2 grudnia 2004 r.

Gdańsk, dnia 7.12.2004 r.

Sz.Pan
Piotr Kulpa
Wiceminister
Ministerstwa
Gospodarki i Pracy
Warszawa

WZB/97/04

Dotyczy: pracy Naczelnej Rady Zatrudnienia

W celu usprawnienia obrad Naczelnej Rady Zatrudnienia proponuję:

- wyznaczenie stałych terminów obrad (np. trzeci czwartek, ostatni czwartek) i powrotu do obrad w sali A. Bączkowskiego w godz. 10,30 – 15,00, oraz stosowania przerw higienicznych podczas obrad,

- opracowanie projektu regulaminu obrad (dla 40 osób),
 - opracowanie planu pracy NRZ w 2005 roku,
 - sposobu protokołowania, przyjmowania protokołu, oraz wydawania komunikatu z obrad NRZ,
 - poinformowanie członków NRZ o sposobie wyboru przewodniczącego NRZ (odpowiednio wcześniej),
 - przesyłanie wszelkiej informacji, dokumentów i analiz na bieżąco co najmniej 14 dni przed obradami.
- Ponadto zwracam się o uzupełnienie przekazanych materiałów wg otrzymanej informacji na ostatnim posiedzeniu NRZ (2.XII.br) o pkt 9,10 i 17 (brak odpowiednich rozporządzeń w otrzymanym pakiecie).
- *Z wyrazami szacunku*
Jacek Smagowicz

KOMITET MONITORUJĄCY NARODOWY PLAN ROZWOJU

Podstawy Wsparcia Wspólnoty

Pod przewodnictwem Krystyny Gurbiel, z udziałem przedstawicieli WE L.Figuerasa oraz S.Kjellstróma 7 grudnia 2004 r. odbyło się trzecie spotkanie Komitetu Monitorującego Narodowy Plan Rozwoju / Podstawy Wsparcia Wspólnoty na lata 2004 – 2006.

Podczas obrad prezentacji pierwszego (historycznego) raportu kwartalnego z realizacji PWW dokonał dyrektor MGIP Piotr Żuber. Raport obejmuje dane do 31.10.br. Z raportu można się dowiedzieć, że późno zostały zidentyfikowane działania w poszczególnych SPO, w których występują elementy pomocy publicznej; że struktury obsługujące SPO zgłaszają konieczność wzmocnienia kadrowego, że nie działa nadal system informatyczny monitoringu i kontroli finansowej funduszy SIMIK; że wartość zgłoszonych wniosków znacznie przekroczyła alokacje przypisane na województwo w 2004 i że do końca września nie uruchomiono żadnych środków z zaliczek na pokrycie wydatków związanych z realizacją projektów współfinansowanych z EFS; są trudności w sporządzaniu dokumentacji (na wszystkich szczeblach), zmian prawnych a w rezultacie w obsłudze wniosków.

W lutym 2005 będzie przedstawiony drugi raport a wcześniej rekomendacje zmian w celu poprawienia złej sytuacji wg I raportu.

Informuję, że do pracy wzięły się podkomitety Komitetu Monitorującego NPR (osobiście obsłużyłem podkomitet ds. Rozwoju Zasobów Ludzkich (26.10.br.) oraz ds. Małych i Średnich Przedsiębiorstw (9.11.br). Nie byłem na podkomitecie ds. Polityki Regionalnej, bo „zapomniano zaprosić przedstawiciela „S”.

W następnych punktach Ministerstwo Finansów przedstawiło realizację mechanizmów prefinansowania a Urząd Ochrony Konkurencji i Konsumentów informację o rodzajach pomocy publicznej realizowanej w ramach NPR/PWW.

Przedstawiciel UE i EBI L.Figueras przedstawił zalety trybu dofinansowania programów operacyjnych w miejsce projektów.

Przedstawicielka Krajowej Jednostki Oceny zaprezentowała Plan działań oceniający NPR na lata 2004 – 2006 celem stałego ulepszania skuteczności i efektywności interwencji publicznej (skutki gospodarcze, społeczne przy dużej przejrzystości działań). Na razie istnieje generalnie niski poziom wiedzy na temat celów, zasad i metod ewaluacji. Brak także systemu instytucjonalnego opiniowania i systemu przepływu informacji w tym obszarze (str.10 planu).

Następnie zapoznano się z informacją o pracy podkomitetów (jest źle z dyscypliną oraz kworum), dokonano zmian

osobowych,. Przyjęto plan pracy KM NPR/PWW w roku 2005.

Zwróciłem się o wcześniejsze przesłanie informacji o zamówionych studiach i ekspertyzach, oraz o zespołach autorskich na potrzeby NPR/PWW.

Tu uwaga: zwracam się do wszystkich zainteresowanych o nadesłanie do końca roku ewentualnych tematów ekspertyz w ramach przyjętych SPO na adres Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność” na moje nazwisko.

Przyjęto również budżet KM NPR/PWW przy mojej uwadze o koniecz-

ności przedstawienia dotychczasowych kosztów obrad Komitetu Monitorującego, w tym również informację o zamówieniach eksperckich.

Zwróciłem też uwagę, że w sytuacji rysującego się braku środków na poszczególne zadania w programach operacyjnych, a także na wnioski beneficjentów należy zastanowić się nad przeznaczeniem środków z promocji programów i pomocy technicznej na bezpośrednie wsparcie, szczególnie małych i średnich przedsiębiorstw.

- *Warszawa, 7.12.2004r.*
Jacek Smagowicz

Gdańsk, dnia 30.12.2004 r.

Sz. Pan
Marek Szczepański
Podsekretarz Stanu
w Ministerstwie
Gospodarki i Pracy

WZB/112/04

PILNE !

Szanowny Panie Ministrze!

W związku z wywiadem prof. Jana Jerschiny („Tygodnik Powszechny” Nr 51/2004 z 19 grudnia 2004 r. str. 11) zarzucającym szkodliwe, bo monopolistyczne i partyjne praktyki PARP i RiF-om wzglę-

dem małych i średnich przedsiębiorców, zwracam się uprzejmie do Pana Ministra o wyjaśnienie opinii publicznej, w tym władzom NSZZ „Solidarność”, że nie jest to prawdą. Wnoszę również o stosowne wyjaśnienia dla właściwych Komitetów Monitorujących sektorowe programy operacyjne.

- *Z wyrazami szacunku*
Jacek Smagowicz

Do wiadomości:

1. KM Narodowy Plan Rozwoju
2. PARP
3. KK NSZZ „Solidarność”

Gdańsk, dnia 29.12.2004 r.

Pan
prof. Jerzy Hausner
Wicepremier
Rządu RP
Minister Gospodarki i Pracy
Warszawa

WZB/111/2004

Opinia do projektu zmiany rozporządzenia Ministra Gospodarki i Pracy z dnia 11 sierpnia 2004 r ws. przyjęcia Uzupełnienia SPO RZL 2006 – 2006

Z upoważnienia Prezydium Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność” wnoszę następujące uwagi do projektu rozporządze-

nia Ministra Gospodarki i Pracy ws. zmiany rozporządzenia ws. przyjęcia Uzupełnienia Sektorowego Programu Operacyjnego Rozwój Zasobów Ludzkich 2004 – 2006.

1. W pkt 7 dot. rozdziału IX pkt 9.2 ppkt b należy dopisać do beneficjentów obok pracodawców i ich organizacje – „pracowników i ich organizacje”,
2. W statystyce należy konsekwentnie wyodrębnić środki Funduszu Pracy i PFRON.

- *Z wyrazami szacunku*
Jacek Smagowicz

POLSKI PROGRAM PARTNERSTWA LOKALNEGO

Informuję, że w Krakowie powstało Stowarzyszenie Międzynarodowe Centrum Partnerstwa „PARTNERS NETWORK” celem kontynuacji polsko-amerykańskiego programu partnerstwa lokalnego. Adres Stowarzyszenia 30-430 Kraków. ul. Kroku-sowa 1/79 tel. fax 012/ 269 16 09.

Sekretariat Stowarzyszenia znajduje się w Chorzowie przy Al. Henryka 53 – telefon/fax 032 753 89 49@ mail biuro-mop@partners.net.pl., www.partners.net.pl. (internet).

Sekretariat dyżuruje codziennie od 10 – 15 i jest prowadzony przez Jadwigę Olszowską – Urban i Pawła Kowalskiego.

Stowarzyszenie jest otwarte dla regionalnych i powiatowych specjalistów z całej Polski, którzy uzyskali odpowiednie certyfikaty w latach 2002 – 04. Obecnie zgłosiło się już 40 osób z Pomorza, Łodzi, Podlasia, Śląska, Małopolski, Mazowsza, Wielkopolski i Warmii z Mazurami.

Sukces Stowarzyszenia zależy od dobrej współpracy wszystkich partnerów rynku pracy, szczególnie od decyzji starostów powiatów i dyrektorów WUP oraz PUP. Szczególnie dobrze wychodzi ta współpraca na Podlasiu. W ramach promocji programu Jadwiga Olszowska – Urban i

Aleksandra Otrębska obsługują konferencje (już Warszawa, Konin, Łódź) i warsztaty lokalnego ożywienia gospodarczego (Augustów, Sokółka, Siemiatycze, Zambrów, Głogów, Hajnówka, Nowy Tomyśl, Wieruszów, Chodzież, Mława).

Zaplanowane są szkolenia z Programu Partnerstwa Lokalnego oraz pomoc w pisaniu programów regionalnych w 2005 na Mazowszu, Podlasiu, Wielkopolsce, Małopolsce i Łodzi.

Stowarzyszenie jest partnerem w ramach Programu EQUAL dla Romów w powiatach tarnowskim i nowosądeckim wraz z Wyższą Szkołą Ekonomiczną w Tarnowie a także dla wspierania zakładów restrukturyzowanych i ich pracowników województwie warmińsko-mazurskim z inicjatywy ZR NSZZ „Solidarność” Warmii i Mazur.

Na przełomie maja i czerwca 2005 odbędzie się w Krakowie pierwsze przeglądowe spotkanie wszystkich partnerów realizujących program „PARTNERS NETWORK”.

- *Gdańsk, 6 stycznia 2006 r.*
Jacek Smagowicz

SZKOLENIA ZWIĄZKOWE

ZASADY I WARUNKI ROZWOJU ORGANIZACJI

Związek zawodowy dla studentów

W dniach 26-28 listopada 2004 r., w CS „Dal” w Gdańsku, odbyło się szkolenie zatytułowane „Strategia zrównoważonego rozwoju organizacji”. Przeznaczone ono było dla członków Niezależnego Zrzeszenia Studentów. W spotkaniu wzięło udział 16 przedstawicieli tej organizacji. Uczestnicy spotkania zastanawiali się nad obecną sytuacją Zrzeszenia, ale przede wszystkim nad perspektywami jego rozwoju.

Szukano odpowiedzi na pytania: „Co dzisiaj decyduje o sile organizacji?”

„Co moglibyśmy zrobić dla studentów, gdyby nas było więcej?”

Wskazano na następujące korzyści wynikające z rozwoju organizacji:

- lepsze poznanie potrzeb środowiska akademickiego,
- poszerzenie pola działań i kierunków rozwoju,
- większy prestiż w oczach innych organizacji i instytucji,

- większy budżet (składki) i, co za tym idzie, możliwość zatrudnienia specjalistów,
 - szansa na większy kontakt z byłymi członkami i rozszerzenie środowiska organizacji (potencjalni sponsorzy, szkoleniowcy, kadra specjalistów),
 - wpływ na współorganizowanie samorządów studenckich,
 - współdecydowanie o organizacji życia studenckiego na wydziałach (uczelnianach), jak i o samej uczelni,
 - wewnętrzny rozwój organizacji i samorozwój członków.
- musimy mieć lepszy kontakt ze środowiskiem studenckim (lepiej poznać ich problemy),
 - studenci muszą wiedzieć o nas więcej (że jesteśmy i gdzie),
 - sama organizacja musi być bardziej profesjonalna.

„Jak to zmienić?”

Zgodzono się, że metodą, która pozwoli w dość szybkim czasie poznać zdanie studentów (ich opinie) – jest wyjście do nich. Proces ten rozpoczniemy od przeprowadzenia akcji ankietowej. Grupa opracowała projekt ankiety i plan jej przeprowadzenia (luty-marzec 2005 r.). Ankieta pomoże zdobyć informacje niezbędne do opracowania strategii działania NZS w środowisku studenckim. Strategii, która pozwoli Zrzeszeniu stać się większą i silniejszą organizacją. Organizacją, która lepiej będzie reprezentowała interesy studentów.

W dalszej części dyskutowano nad barierami, które sprawiają, że Zrzeszenie nie jest liczniejszą, bardziej liczącą się w środowisku organizacją. Uczestnicy zadali sobie również pytanie: „Czego sami nie robimy, by było nas więcej?”

W dyskusji podsumowującej wyniki tej części pracy grupy skupiono się głównie na tych czynnikach, na które mamy bezpośredni wpływ: nie słuchamy i nie rozmawiamy ze studentami, nie koordynujemy działań, nie wspieramy się wzajemnie, nie umiemy wykorzystać sukcesów, nie znamy środowiska zbyt dobrze i zamykamy się, nie otwieramy się na innych. W ogóle – jest zbyt małe sprzężenie zwrotne ze studentami.

Na pytanie „Jak pokonać te przeszkody?” – uczestnicy odpowiedzieli:

Uczestnicy zgodzili się ze stwierdzeniem, że: sam fakt (chęć) osiągania celów nie spowoduje rozwoju i wzrostu znaczenia organizacji w środowisku; natomiast – rozwój organizacji i wzrost poparcia dla niej, umożliwi w przyszłości stopniowe osiągnięcie założonych celów.

Zajęcia prowadził Krzysztof Zgoda – członek Prezydium KK, szef Biura Organizacji i Rozwoju.

Następne spotkanie tej grupy odbędzie się na początku maja 2005 r.

- JZ

LIDER

Negocjacje dla trzeciej tury

W dniach 7-10 grudnia 2004 r., „Nad Potokiem” w Karpaczu, przeprowadzony został kolejny moduł seminarium liderkiego. Tematem były negocjacje.

Zajęcia dla grupy liderów związkowych z południowo-zachodniej Polski przeprowadził tym razem metodyk z krajowego działu szkoleń – Jan Plata-Przechlewski.

Uczestnicy seminarium pracowali bardzo aktywnie, a atmosfera była niemal rodzinna.

Tej grupie liderów do końca cyklu pozostały już tylko cztery moduły (łącznie z podsumowującym).

- jpp

DZIAŁ DS. OCHRONY ŚRODOWISKA PRACY I EKOLOGII

MIĘDZYRESORTOWA KOMISJA DS. NDS-ÓW I NDN-ÓW

W dniu 15 listopada 2004r. odbyło się w Warszawie, ostatnie w tym roku, posiedzenie Międzyresortowej Komisji ds. Najwyższych Dopuszczalnych Stężeń i Natężeń Czynników Szkodliwych dla Zdrowia w Środowisku Pracy.

W trakcie posiedzenia dyskutowano na temat:

- podstaw oceny zagrożenia czynnikami biologicznymi w środowisku pracy,
- propozycji wprowadzenia zmian do rozporządzenia Ministra Gospodarki i Pracy w sprawie najwyższych dopuszczalnych stężeń i natężeń czynników szkodliwych dla zdrowia w środowisku pracy w zakresie drgań mechanicznych,
- informacji w sprawie wniosku Międzyresortowej Komisji, dotyczącego zmian przepisów w sprawie homologacji pojazdów samochodowych pod kątem uwzględnienia badań warunków pracy kierowców,
- uzasadnień propozycji wartości dopuszczalnych stężeń następujących substancji chemicznych: akrylan etylu, azotan 2-etyloheksylu, bromometen, dietyloamina, fosfan,
- sprawozdań z prac Zespołów Ekspertów ds. Czynników Chemicznych, Czynników Fizycznych oraz Grupy Ekspertów ds. Aeroszoli Przemysłowych, w 2004r i przedstawienia planu pracy na rok 2005,
- sprawozdania z działalności Międzyresortowej Komisji ds. NDS i NDN w roku 2004 oraz planu pracy na rok 2005,
- informacji dotyczących materiałów do opublikowania w kwartalniku „Podstawy i Metody Oceny Środowiska Pracy” – wydawnictwie Międzyresortowej Komisji.

• *Iwona Pawlaczyk*